

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai pricinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2019/1937

2019 m. spalio 23 d.

dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos

(OL L 305, 2019 11 26, p. 17)

iš dalies keičiama:

Oficialusis leidinys

	Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u> 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/1503	L 347	1	2020 10 20

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES)
2019/1937**

2019 m. spalio 23 d.

dėl asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, apsaugos

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS, TERMINŲ APIBRĖŽTYS IR APSAUGOS SĄLYGOS

1 straipsnis

Tikslas

Šios direktyvos tikslas – veiksmingiau užtikrinti Sąjungos teisės ir politikos vykdymą konkrečiose srityse, nustatant bendrus minimalius standartus, kuriais užtikrinama asmenų, pranešančių apie Sąjungos teisės pažeidimus, aukšto lygio apsauga.

2 straipsnis

Materialinė taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje nustatomi bendri minimalūs standartai, kuriais užtikrinama apsauga asmenų, pranešančių apie toliau nurodytus Sąjungos teisės pažeidimus:

- a) pažeidimus, patenkančius į priede nurodytų Sąjungos aktų taikymo sritį, šiose srityse:
  - i) viešųjų pirkimų;
  - ii) finansinių paslaugų, produktų ir rinkų, taip pat pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos;
  - iii) gaminių saugos ir atitikties;
  - iv) transporto saugos;
  - v) aplinkos apsaugos;
  - vi) radiacinės saugos ir branduolinės saugos;
  - vii) maisto ir pašarų saugos, gyvūnų sveikatos ir gerovės;
  - viii) visuomenės sveikatos;
  - ix) vartotojų apsaugos;
  - x) privatumo ir asmens duomenų apsaugos bei tinklų ir informacinių sistemų saugumo;
- b) pažeidimus, kurie kenkia Sąjungos finansiniams interesams, kaip nurodyta SESV 325 straipsnyje ir išsamiau apibūdinta susijusiose Sąjungos priemonėse;

▼B

c) pažeidimus, susijusius su vidaus rinka, kaip nurodyta SESV 26 straipsnio 2 dalyje, įskaitant Sąjungos konkurencijos ir valstybės pagalbos taisyklių pažeidimus, taip pat su vidaus rinka susijusius pažeidimus dėl veiksmų, kuriais pažeidžiamos pelno mokesčio taisyklės, arba susitarimais, kuriais siekiama įgyti mokesstinį pranašumą, kenkiantį taikytinos pelno mokesčio teisės dalykui arba tikslui.

2. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių įgaliojimams pagal nacionalinę teisę užtikrinti didesnę apsaugą, susijusią su sritimis arba veiksmis, kurių neapima 1 dalis.

*3 straipsnis***Ryšys su kitais Sąjungos aktais ir nacionalinėmis nuostatomis**

1. Jeigu priedo II dalyje išvardytuose konkrečių sektorių Sąjungos aktuose yra nustatytos konkrečios pranešimo apie pažeidimus taisyklės, taikomos būtent tos taisyklės. Šios direktyvos nuostatos taikomos tiek, kiek klausimas nėra privaloma tvarka reglamentuojamas tuose konkrečių sektorių Sąjungos aktuose.

2. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių atsakomybei užtikrinti nacionalinį saugumą ar jų įgaliojimams apsaugoti esminius savo saugumo interesus. Visų pirma ji netaikoma pranešimams apie viešųjų pirkimų, apimančių gynybos ar saugumo aspektus, taisyklių pažeidimus, nebent jiems taikomi atitinkami Sąjungos aktai.

3. Šia direktyva nedaromas poveikis Sąjungos arba nacionalinės teisės taikymui bet kurioje iš šių sričių:

- a) įslaptintos informacijos apsaugos;
- b) teisininko ir mediko profesinės paslapties apsaugos;
- c) teisminių svarstymų slaptumo;
- d) baudžiamojo proceso taisyklių.

4. Šia direktyva nedaromas poveikis nacionalinėms taisyklėms dėl darbuotojų naudojimosi savo teisėmis konsultuotis su savo atstovais arba profesinėmis sąjungomis ir dėl apsaugos nuo nepagrįstų žalingų priemonių, taikomų dėl tokių konsultacijų, taip pat dėl socialinių partnerių savarankiškumo ir jų teisės sudaryti kolektyvines sutartis. Šia nuostata nedaromas poveikis šia direktyva užtikrinamam apsaugos lygiui.

*4 straipsnis***Taikymas asmenims**

1. Ši direktyva taikoma privačiajame ar viešajame sektoriuje dirbančioms pranešimų teikėjams, informaciją apie pažeidimus įgijusiems su darbu susijusiomis aplinkybėmis, įskaitant bent jau šiuos asmenis:

▼B

- a) asmenis, turinčius darbuotojo statusą, kaip apibrėžta SESV 45 straipsnio 1 dalyje, įskaitant valstybės tarnautojus;
  - b) savarankiškai dirbančių asmenų statusą turinčius asmenis, kaip apibrėžta SESV 49 straipsnyje;
  - c) akcininkus ir asmenis, priklausančius įmonės administraciniam, valdymo ar priežiūros organui, įskaitant vykdomųjų galių neturinčius narius, taip pat savanorius ir apmokamus arba neapmokamus stažuotojus;
  - d) bet kuriuos asmenis, dirbančius prižiūrint ir vadovaujant rangovams, subrangovams ir tiekėjams.
2. Ši direktyva taip pat taikoma ir pranešimų teikėjams, kurie praneša arba viešai atskleidžia informaciją apie pažeidimus, kurią sužinojo dėl darbo santykių, kurie jau yra pasibaigę.
3. Ši direktyva taip pat taikoma pranešimų teikėjams, kurių darbo santykiai dar neprasidėję, tais atvejais, kai informaciją apie pažeidimus jie sužinojo įdarbinimo metu ar kitų ikisutartinių derybų metu.
4. Kai aktualu, VI skyriuje išdėstytos pranešimų teikėjų apsaugos priemonės taip pat taikomos:
- a) tarpininkams,
  - b) su pranešimų teikėjais susijusiems tretiesiems asmenims, kurie galėtų sulaukti atsakomųjų veiksnių su darbu susijusiomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, pranešimų teikėjų kolegoms arba giminaičiams, ir
  - c) juridiniams subjektams, kurie yra pranešimų teikėjų nuosavybė, kuriems jis dirba arba su kuriais jis yra kitaip susijęs su darbu susijusiomis aplinkybėmis.

*5 straipsnis***Terminų apibrėžtys**

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) pažeidimai – veiksmai arba neveikimas, kurie:
  - i) yra neteisėti ir susiję su Sąjungos aktais ir sritimis, patenkančiais į 2 straipsnyje nurodytą materialinę taikymo sritį, arba
  - ii) prieštarauja Sąjungos aktuose ir srityse, patenkančiuose į 2 straipsnyje nurodytą materialinę taikymo sritį, nustatytų taisyklių dalykui arba tikslui;
- 2) informacija apie pažeidimus – informacija, įskaitant pagrįstus įtarimus, apie faktinius arba galimus pažeidimus, kurie buvo padaryti arba labai tikėtina, kad bus padaryti, organizacijoje, kurioje pranešimo teikėjas dirba arba dirbo, arba kitoje organizacijoje, su kuria pranešimo teikėjas turi arba turėjo ryšių dirbdamas, ir apie mėginimus nuslėpti tokius pažeidimus;

▼B

- 3) pranešimas arba pranešimo teikimas – informacijos apie pažeidimus teikimas žodžiu ar raštu;
- 4) vidaus pranešimų teikimas – informacijos apie pažeidimus žodžiu arba raštu teikimas viešojo arba privačiojo sektoriaus juridinio subjekto viduje;
- 5) išorės pranešimų teikimas – informacijos apie pažeidimus žodžiu arba raštu teikimas kompetentingoms institucijoms;
- 6) viešas informacijos atskleidimas arba viešai atskleisti – informacijos apie pažeidimus pateikimas viešojoje erdvėje;
- 7) pranešimo teikėjas – fizinis asmuo, pranešantis arba viešai atskleidžiantis informaciją apie pažeidimus, kurią sužinojo vykdydamas su savo darbu susijusią veiklą;
- 8) tarpininkas – fizinis asmuo, kuris padeda pranešimo teikėjui pranešimo procese su darbu susijusiomis aplinkybėmis ir kurio pagalba turėtų būti konfidenciali;
- 9) su darbu susijusios aplinkybės – dabartinė arba ankstesnė darbo veikla viešajame arba privačiajame sektoriuje, nepriklausomai nuo tos veiklos pobūdžio, kurią vykdydami asmenys sužino informaciją apie pažeidimus ir kurios atžvilgiu tie asmenys, jei praneštų tokią informaciją, galėtų sulaukti atsakomųjų veiksmų;
- 10) susijęs asmuo – fizinis arba juridinis asmuo, pranešime arba viešai atskleistoje informacijoje nurodomas kaip asmuo, kuriam priskiriamas pažeidimas arba su kuriuo tas asmuo yra siejamas;
- 11) atsakomasis veiksmas – tiesioginis arba netiesioginis veiksmas arba neveikimas, kuris įvyksta su darbu susijusiomis aplinkybėmis dėl vidaus ar išorės pranešimo teikimo arba dėl viešo informacijos atskleidimo ir kuris daro arba gali padaryti pranešimo teikėjui nepateisinamą žalą;
- 12) tolesni veiksmai – veiksmai, kurių imasi pranešimo gavėjas arba kompetentinga institucija, kad įvertintų pranešime pateiktą kaltinimų tikslumą ir, kai aktualu, pašalintų pažeidimą, apie kurį pranešta, be kita ko, imdamiesi tokių veiksmų kaip vidaus užklausa, tyrimas, persekiojimas, ieškinio dėl lėšų išieškojimo pateikimas arba procedūros nutraukimas;
- 13) grįžtamoji informacija – informacijos teikimas pranešimo teikėjui apie numatytus ar atliktus tolesnius veiksmus ir apie tokių tolesnių veiksmų pagrindimą;
- 14) kompetentinga institucija – nacionalinė institucija, galinti priimti pranešimus pagal III skyrių ir teikti grįžtamąją informaciją pranešimo teikėjui ir (arba) paskirta vykdyti šioje direktyvoje nustatytas pareigas, visų pirma susijusias su tolesniais veiksmais.

*6 straipsnis***Pranešimo teikėjų apsaugos sąlygos**

1. Pranešimo teikėjai atitinka apsaugos teikimo pagal šią direktyvą reikalavimus, jei:

▼B

- a) jie turėjo pagrįstų priežasčių manyti, kad pranešama informacija apie pažeidimus buvo teisinga pranešimo metu ir kad tokia informacija pateko į šios direktyvos taikymo sritį;
- b) jie pranešė arba naudodamiesi vidaus kanalais pagal 7 straipsnį, arba išorės kanalais pagal 10 straipsnį, arba viešai atskleidė informaciją pagal 15 straipsnį.

2. Nedarant poveikio galiojančioms prievolėms numatyti galimybę pranešti anonimiškai pagal Sąjungos teisę, šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių įgaliojimams nuspręsti, ar privačiojo arba viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos turi priimti anoniminius pranešimus apie pažeidimus ir imtis dėl jų tolesnių veiksmų.

3. Asmenys, kurie pranešė arba viešai atskleidė informaciją apie pažeidimus anonimiškai, bet vėliau buvo identifikuoti ir nukentėjo nuo atsakomųjų veiksmų, vis tiek atitinka apsaugos teikimo reikalavimus, nustatytus VI skyriuje, jei tie asmenys atitinka 1 dalyje išdėstytas sąlygas.

4. Asmuo, pranešantis atitinkamoms Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ar agentūroms apie pažeidimus, patenkančius į šios direktyvos taikymo sritį, atitinka apsaugos teikimo pagal šią direktyvą reikalavimus tokiais pat sąlygomis kaip asmenys, kurie pranešė naudodamiesi išorės kanalais.

II SKYRIUS

VIDAUS PRANEŠIMŲ TEIKIMAS IR TOLESNI VEIKSMAI

*7 straipsnis***Pranešimų teikimas vidaus pranešimų teikimo kanalais**

1. Apskritai ir nedarant poveikio 10 ir 15 straipsniams informacija apie pažeidimus gali būti pranešama vidaus pranešimų teikimo kanalais ir laikantis šiame skyriuje numatytų procedūrų.
2. Valstybės narės skatina prieš pateikiant pranešimą išorės pranešimų teikimo kanalais pranešti vidaus pranešimų teikimo kanalais, jei pažeidimas gali būti veiksmingai pašalintas viduje ir jei pranešimo teikėjas mano, kad nėra atsakomųjų veiksmų rizikos.
3. Atitinkama su vidaus pranešimų teikimo kanalų, nurodytų 2 dalyje, naudojimu susijusi informacija pateikiama atsižvelgiant į informaciją, kurią privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai pateikė pagal 9 straipsnio 1 dalies g punktą, o kompetentingos institucijos – pagal 12 straipsnio 4 dalies a punktą ir 13 straipsnį.

*8 straipsnis***Pareiga įdiegti vidaus pranešimų teikimo kanalus**

1. Valstybės narės užtikrina, kad privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai, pasikonsultavę su socialiniais partneriais ir gavę jų sutikimą, jei tai numatyta pagal nacionalinę teisę, įdiegtų kanalus ir nustatytų procedūras vidaus pranešimų teikimui bei tolesniems veiksams.

▼B

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais kanalais ir procedūromis subjekto darbuotojams turi būti sudaryta galimybė pranešti informaciją apie pažeidimus. Jais ir kitiems asmenims, nurodytiems 4 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktuose ir 4 straipsnio 2 dalyje, kurie su subjektu turi ryšių vykdydami su savo darbu susijusią veiklą, gali būti sudaryta galimybė pranešti informaciją apie pažeidimus.

3. 1 dalis taikoma privačiojo sektoriaus juridiniams subjektams, kuriuose dirba 50 arba daugiau darbuotojų.

4. 3 dalyje nurodyta riba netaikoma subjektams, kurie patenka į priedo I dalies B punkte ir II dalyje nurodytų Sąjungos aktų taikymo sritį.

5. Pranešimų teikimo kanalų veikimą gali užtikrinti šiuo tikslu paskirtas vidaus asmuo ar departamentas arba šią užduotį gali atlikti išorės trečioji šalis. 9 straipsnio 1 dalyje numatytos apsaugos priemonės ir reikalavimai taip pat taikomi ir trečiosioms šalims, kurioms pavesta užtikrinti privačiojo sektoriaus juridinio subjekto pranešimų teikimo kanalo veikimą.

6. Privačiojo sektoriaus juridiniai subjektai, kuriuose dirba nuo 50 iki 249 darbuotojų, gali dalytis ištekliais, kurių reikia pranešimams gauti ir bet kokiam tyrimui atlikti. Tai nedaro poveikio tokiems subjektams šia direktyva nustatytoms prievolėms laikytis konfidencialumo, teikti grįžtamąją informaciją ir šalinti pažeidimus, apie kuriuos pranešta.

7. Atlikus tinkamą rizikos vertinimą, kuriame atsižvelgiama į subjektų veiklos pobūdį ir su tuo susijusį rizikos, kylančios visų pirma aplinkai ir visuomenės sveikatai, lygį, valstybės narės gali nustatyti reikalavimą privačiojo sektoriaus juridiniams subjektams, kuriuose dirba mažiau nei 50 darbuotojų, įdiegti vidaus pranešimų teikimo kanalus ir nustatyti tokių pranešimų teikimo procedūras pagal II skyrių.

8. Valstybės narės Komisijai praneša apie pagal 7 dalį jų priimtą sprendimą nustatyti reikalavimą, kad privačiojo sektoriaus juridiniai subjektai įdiegtų vidaus pranešimų teikimo kanalus. Tame pranešime pateikiamas sprendimo pagrindimas ir rizikos vertinime naudoti kriterijai, numatyti 7 dalyje. Komisija apie tą sprendimą praneša kitoms valstybėms narėms.

9. 1 dalis taikoma visiems viešojo sektoriaus juridiniams subjektams, įskaitant visus subjektus, kurie nuosavybės teise priklauso tokiam subjektui arba yra tokio subjekto kontroliuojami.

Valstybės narės gali atleisti nuo 1 dalyje nurodytos prievolės mažiau nei 10 000 gyventojų arba mažiau nei 50 darbuotojų turinčias savivaldybes arba kitus mažiau nei 50 darbuotojų turinčius subjektus, nurodytus šios dalies pirmoje pastraipoje.

Valstybės narės gali numatyti, kad vidaus pranešimų teikimo kanalais gali dalytis savivaldybės arba kad jų veikimą užtikrina bendros savivaldybių institucijos pagal nacionalinę teisę, jei bendri vidaus pranešimų teikimo kanalai yra atskiri nuo atitinkamų išorės pranešimų teikimo kanalų ir jų atžvilgiu autonomiški.

▼B*9 straipsnis***Vidaus pranešimų teikimo ir tolesnių veiksmų procedūros**

1. 8 straipsnyje nurodytos vidaus pranešimų teikimo ir tolesnių veiksmų procedūros apima:

- a) pranešimų priėmimo kanalus, kurie suprojektuojami, sukuriami ir saugiai naudojami taip, kad būtų užtikrintas pranešimo teikėjo ir bet kurios pranešime nurodytos trečiosios šalies tapatybės konfidencialumas ir kad su ja negalėtų susipažinti neįgalieji darbuotojai;
- b) pranešimo gavimo patvirtinimą, kuris nusiunčiamas pranešimo teikėjui per septynias dienas nuo gavimo;
- c) nešališko asmens arba departamento, kompetentingo vykdyti tolesnius veiksmus dėl pranešimų, kuris gali būti tas pats kaip ir pranešimus gaunantysis ir kuris palaikys ryšius su pranešimo teikėju ir prireikus prašys jo papildomos informacijos ir teiks tam pranešimo teikėjui grįžtamąją informaciją, paskyrimą;
- d) deramus paskirtojo asmens ar departamento tolesnius veiksmus numatytus c punkte;
- e) deramus tolesnius veiksmus, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, dėl anoniminių pranešimų teikimo;
- f) pagrįstą laikotarpį grįžtamajai informacijai pateikti, neviršijantį trijų mėnesių nuo pranešimo gavimo patvirtinimo arba, jei patvirtinimas pranešimo teikėjui nebuvo išsiųstas, trijų mėnesių laikotarpį nuo tada, kai baigiasi septynių dienų laikotarpis po to, kai pranešimas buvo pateiktas;
- g) aiškios ir lengvai prieinamos informacijos teikimą apie pranešimų teikimo kompetentingoms institucijoms naudojantis išorės kanalais procedūras pagal 10 straipsnį ir, kai aktualu, Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ar agentūroms.

2. 1 dalies a punkte nurodytais kanalais sudaroma galimybė teikti pranešimus raštu ar žodžiu arba abiem būdais. Pranešti žodžiu turi būti galima telefonu arba kitomis balsu pranešimų sistemomis ir, gavus pranešimo teikėjo prašymą, susitikus fiziškai per pagrįstą laikotarpį.

III SKYRIUS

IŠORĖS PRANEŠIMŲ TEIKIMAS IR TOLESNI VEIKSMAI*10 straipsnis***Pranešimų teikimas išorės pranešimų teikimo kanalais**

Nedarant poveikio 15 straipsnio 1 dalies b punktui, pranešimų teikėjai praneša informaciją apie pažeidimus naudodamiesi 11 ir 12 straipsniuose nurodytais kanalais ir procedūromis po to, kai pirma pateikė pranešimą vidaus pranešimų teikimo kanalais, arba tiesiogiai pateikė pranešimą išorės pranešimų teikimo kanalais.

*11 straipsnis***Pareiga įdiegti išorės pranešimų teikimo kanalus ir imtis tolesnių veiksmų dėl pranešimų**

1. Valstybės narės paskiria institucijas, kompetentingas priimti pranešimus, teikti grįžtamąją informaciją ir imtis tolesnių veiksmų dėl pranešimų, ir suteikia joms tinkamus išteklius.
2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos:
  - a) įdiegtų nepriklausomus ir autonomiškus išorės pranešimų teikimo kanalus, skirtus informacijai apie pažeidimus priimti ir tvarkyti;
  - b) nedelsdamos, ir bet kuriuo atveju per septynias dienas nuo pranešimo gavimo, patvirtintų gavimą, nebent pranešimo teikėjas aiškiai paprašė gavimo nepatvirtinti arba kompetentinga institucija pagrįstai mano, kad patvirtinus pranešimo gavimą iškiltų pavojus pranešimo teikėjo tapatybės apsaugai;
  - c) deramai imtųsi tolesnių veiksmų dėl pranešimų;
  - d) per pagrįstą ne ilgesnį nei trijų mėnesių arba – tinkamai pagrįstais atvejais – šešių mėnesių laikotarpį pateiktų pranešimo teikėjui grįžtamąją informaciją;
  - e) praneštų pranešimo teikėjui apie galutinį tyrimų, pradėtų remiantis pranešimu, rezultatą laikydamosi pagal nacionalinę teisę numatytų procedūrų;
  - f) pranešime pateiktą informaciją laiku perduotų tolesniam tyrimui atitinkamai Sąjungos kompetentingoms institucijoms, įstaigoms, organams ar agentūroms, jei tai numatyta pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę.
3. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos, deramai įvertinusios klausimą, galėtų nuspręsti, kad pažeidimas, apie kurį pranešta, yra akivaizdžiai nereikšmingas ir dėl jo nereikia imtis tolesnių veiksmų pagal šią direktyvą, nei procedūros nutraukimas. Ši nuostata neturėtų įtakoti kitų prievolių arba kitų taikytų procedūrų, skirtų šalinti pažeidimą, apie kurį pranešta, arba pagal šią direktyvą užtikrinamos apsaugos dėl vidaus ar išorės pranešimų teikimo. Tokiu atveju kompetentingos institucijos praneša pranešimo teikėjui apie savo sprendimą ir jo motyvus.
4. Valstybės narės gali numatyti, kad kompetentingos institucijos gali nuspręsti nutraukti procedūras dėl kartotinių pranešimų, kuriuose nepateikta jokios reikšmingos naujos informacijos apie pažeidimus, palyginti su ankstesniu pranešimu, dėl kurio atitinkamos procedūros jau užbaigtos, nebent naujos teisinės ar faktinės aplinkybės pateisintų kitokių tolesnių veiksmus. Tokiu atveju kompetentingos institucijos informuoja pranešimo teikėją apie savo sprendimą ir jo motyvus.
5. Valstybės narės gali numatyti, kad didelio pranešimų srauto atveju kompetentingos institucijos gali nagrinėti pranešimus apie reikšmingus pažeidimus arba pagrindinių į šios direktyvos taikymo sritį patenkančių nuostatų pažeidimus prioriteto tvarka, nedarant poveikio 2 dalies d punkte nustatytam terminui.

▼B

6. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena institucija, kuri gavo pranešimą, tačiau neturi kompetencijos pašalinti jame nurodytą pažeidimą, tą pranešimą per pagrįstą laikotarpį saugiai perduotų kompetentingai institucijai ir apie tokį perdavimą nedelsdama informuotų pranešimo teikėją.

*12 straipsnis***Išorės pranešimų teikimo kanalų struktūra**

1. Išorės pranešimų teikimo kanalai laikomi nepriklausomais ir autonomiškais, jei atitinka visus šiuos kriterijus:

- a) jie yra suprojektuoti, sukurti ir naudojami taip, kad būtų užtikrinamas informacijos išsamumas, vientisumas ir konfidencialumas ir kad su ja negalėtų susipažinti neįgalios kompetentingos institucijos darbuotojai;
- b) jais sudaromos sąlygos pagal 18 straipsnį patvariai saugoti informaciją, kad būtų galima atlikti tolesnius tyrimus.

2. Išorės pranešimų teikimo kanalais sudaroma galimybė teikti pranešimus raštu ir žodžiu. Pranešimus žodžiu turi būti galima teikti telefonu arba kitomis balso pranešimų sistemomis ir, gavus pranešimo teikėjo prašymą, susitikus fiziškai per pagrįstą laikotarpį.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad, jei pranešimas yra gautas kanalais, kurie nėra 1 ir 2 dalyse nurodyti pranešimo teikimo kanalai, arba jį gavo darbuotojai, kurie nėra atsakingi už pranešimų tvarkymą, pranešimą gavusiems darbuotojams būtų draudžiama atskleisti bet kokią informaciją, dėl kurios galėtų būti identifikuotas pranešimo teikėjas arba susijęs asmuo, ir kad jie nedelsiant perduotų nepakeistą pranešimą darbuotojams, atsakingiems už pranešimų tvarkymą.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos paskirtų darbuotojus, atsakingus už pranešimų tvarkymą, ir visų pirma už:

- a) informacijos apie pranešimų teikimo procedūras teikimą visiems suinteresuotiesiems asmenims;
- b) pranešimų priėmimą ir tolesnius veiksmus dėl jų;
- c) ryšių su pranešimo teikėju palaikymą siekiant teikti grįžtamąją informaciją ir prireikus prašyti papildomos informacijos.

5. 4 dalyje nurodyti darbuotojai specialiai apmokomi, kaip tvarkyti pranešimus.

*13 straipsnis***Informacija apie pranešimų priėmimą ir tolesnius veiksmus dėl jų**

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos savo svetainėse, atskirame lengvai pastebimame ir prieinamame skyrelyje, skelbtų bent šią informaciją:

- a) sąlygas kurias reikia tenkinti, kad būtų suteikta apsauga pagal šią direktyvą;

▼B

- b) išorės pranešimų teikimo kanalų, kaip nurodyta 12 straipsnyje, kontaktinius duomenis, visų pirma elektroninį ir pašto adresus, ir tokių kanalų telefono numerius, nurodydamos, ar telefoniniai pokalbiai įrašomi;
- c) pranešimų apie pažeidimus teikimo procedūras, be kita ko, koku būdu kompetentinga institucija gali prašyti, kad pranešimo teikėjas patikslintų praneštą informaciją arba pateiktų papildomos informacijos, laikotarpį, per kurį pateikiama grįžtamoji informacija, ir tokios grįžtamosios informacijos pobūdį ir turinį;
- d) pranešimams taikomą konfidencialumo režimą ir visų pirma informaciją, susijusią su asmens duomenų tvarkymu pagal atitinkamai šios direktyvos 17 straipsnį, Reglamento (ES) 2016/679 5 ir 13 straipsnius, Direktyvos (ES) 2016/680 13 straipsnį ir Reglamento (ES) 2018/1725 15 straipsnį;
- e) tolesnių veiksmų, kurių turi būti imtasi dėl pranešimų, pobūdį;
- f) teisių gynimo priemonės ir procedūras, kuriomis saugoma nuo atsakomųjų veiksmų, ir asmenims, svarstantiems teikti pranešimą, konfidencialių konsultacijų buvimą;
- g) pareiškimą, kuriame aiškiai išaiškinamos sąlygos, kuriomis asmeniui, teikiančiam pranešimą kompetentingai institucijai, pagal 21 straipsnio 2 dalį taikoma apsauga nuo atsakomybės už konfidencialumo pažeidimą, ir
- h) kai taikytina, informacijos centro arba vienos nepriklausomos administracinės institucijos kontaktinę informaciją, kaip numatyta 20 straipsnio 3 dalyje.

*14 straipsnis***Kompetentingų institucijų atliekama procedūrų peržiūra**

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos reguliariai, bent kas trejus metus, peržiūrėtų pranešimų priėmimo ir tolesnių veiksmų dėl pranešimų vykdymo procedūras. Peržiūredamos šias procedūras, kompetentingos institucijos atitinkamai pritaiko jas atsižvelgdamos į savo ir į kitų kompetentingų institucijų patirtį.

IV SKYRIUS

VIEŠAS INFORMACIJOS ATSKLEIDIMAS*15 straipsnis***Viešas informacijos atskleidimas**

1. Asmuo, kuris viešai atskleidžia informaciją, atitinka apsaugos teikimo pagal šią direktyvą reikalavimus, jeigu tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

- a) pranešimą asmuo pirmiausia pateikė viduje ir išorėje arba tiesiogiai išorėje pagal II ir III skyrius, tačiau per 9 straipsnio 1 dalies f punkte ar 11 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytą laikotarpį dėl jo pranešimo nesiimta jokių tinkamų veiksmų, arba
- b) asmuo turi pagrįstų priežasčių manyti, kad:

▼B

- i) pažeidimas gali sukelti neišvengiamą ar akivaizdų pavojų viešajam interesui, pavyzdžiui, kritiškos padėties atveju arba kai kyla neatitaisomos žalos rizika, arba
  - ii) išorės pranešimų teikimo atveju – jei kyla atsakomųjų veiksmų rizika, arba jei tikimybė, kad pažeidimas bus veiksmingai išnagrinėtas, yra menka dėl ypatingų atvejo aplinkybių, pavyzdžiui, jei gali būti nuslėpti ar sunaikinti įrodymai arba jei institucija gali veikti išvien su pažeidėju arba gali būti su pažeidimu susijusi.
2. Šis straipsnis netaikomas tais atvejais, kai asmuo tiesiogiai atskleidžia informaciją spaudai pagal konkrečias nacionalines nuostatas, kuriomis nustatoma apsaugos sistema, susijusi su žodžio ir informacijos laisve.

V SKYRIUS

NUOSTATOS, TAIKYTINOS VIDAUS IR IŠORĖS PRANEŠIMŲ TEIKIMUI

*16 straipsnis***Konfidencialumo pareiga**

1. Valstybės narės užtikrina, kad negavus aiškaus pranešimo teikėjo sutikimo jo tapatybė nebūtų atskleista niekam, išskyrus įgaliotus darbuotojus, kompetentingus gauti pranešimus ar imtis dėl jų tolesnių veiksmų. Tai taip pat taikoma visai kitai informacijai, iš kurios tiesiogiai arba netiesiogiai gali būti nustatyta pranešimo teikėjo tapatybė.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies pranešimo teikėjo tapatybė ir visa kita 1 dalyje nurodyta informacija gali būti atskleista tik tuo atveju, kai tai yra būtina ir proporcinga pareiga, nustatyta pagal Sąjungos arba nacionalinę teisę, nacionalinėms institucijoms vykdant tyrimus arba vykstant teismo procesams, be kita ko, siekiant apsaugoti susijusio asmens teisę į gynybą.
3. Atskleidimui, atliktam pagal 2 dalyje numatytą išimtį, taikoma atitinkama apsauga pagal taikytinas Sąjungos ir nacionalines taisykles. Visų pirma pranešimų teikėjai informuojami prieš atskleidžiant jų tapatybę, nebent tokia informacija pakenktų susijusiems tyrimams arba teismo procesams. Informuodama pranešimų teikėjus kompetentinga institucija nusiunčia jiems paaiškinimą raštu apie atitinkamų konfidencialių duomenų atskleidimo priežastis.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, gaunančios informaciją apie pažeidimus, kurioje yra komercinių paslapčių, tų komercinių paslapčių nenaudotų arba neatskleistų tikslais, kurie viršija tai, kas būtina imantis tinkamų tolesnių veiksmų.

17 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas

Visais atvejais asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą, įskaitant kompetentingų institucijų keitimąsi asmens duomenimis arba jų perdavimą, vykdomas pagal Reglamentą (ES) 2016/679 ir Direktyvą (ES) 2016/680. Bet koks Sąjungos institucijų, organų, įstaigų arba agentūrų keitimasis informacija ar informacijos perdavimas vykdomas pagal Reglamentą (ES) 2018/1725.

Su konkretais pranešimo tvarkymu akivaizdžiai nesusiję asmens duomenys nėra renkami arba, jeigu jie buvo atsitiktinai surinkti, ištrinami nepagrįstai nedelsiant.

18 straipsnis

Įrašų apie pranešimus saugojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos saugotų įrašus apie kiekvieną gautą pranešimą, laikydamiesi 16 straipsnyje numatytų konfidencialumo reikalavimų. Pranešimai saugomi ne ilgiau, nei tai yra būtina ir proporcinga siekiant laikytis reikalavimų, nustatytų šia direktyva, ar kitų reikalavimų, kuriuos nustato Sąjungos ar nacionalinė teisė.

2. Jei pranešimams teikti yra naudojama telefono linija arba kita balso pranešimų sistema, kuriomis vykstantys pokalbiai yra įrašomi, privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos, gavę pranešimo teikėjo sutikimą, turi teisę dokumentuoti žodžiu pateikiamą pranešimą vienu iš šių būdų:

- a) išsaugodami pokalbio įrašą patvarioje laikmenoje, kurioje galima rasti ieškomą informaciją, arba
- b) išsaugodami už pranešimo tvarkymą atsakingo darbuotojo išsamiai ir tiksliai surašytą pokalbio tekstą.

Viešojo ir privačiojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos suteikia pranešimo teikėjui galimybę patikrinti bei ištaisyti surašytą pokalbio tekstą ir išreikšti savo sutikimą jį pasirašant.

3. Jei pranešimams teikti naudojama telefono linija arba kita balso pranešimų sistema, kuriomis vykstantys pokalbiai nėra įrašomi, privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos turi teisę dokumentuoti žodžiu pateikiamą pranešimą surašydami už pranešimo tvarkymą atsakingo darbuotojo surašomą tikslų pokalbio protokolą. Privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos suteikia pranešimo teikėjui galimybę patikrinti ir ištaisyti surašytą pokalbio protokolą ir išreikšti savo sutikimą jį pasirašant.

4. Jei asmuo pageidauja pateikti pranešimą susitikęs su privačiojo ir viešojo sektoriaus juridinių subjektų arba kompetentingų institucijų darbuotojais, kaip numatyta 9 straipsnio 2 dalyje ir 12 straipsnio 2 dalyje, privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos, gavę pranešimo teikėjo sutikimą, užtikrina, kad patvarioje laikmenoje, kurioje galima rasti ieškomą informaciją, būtų saugomi išsamūs ir tikslūs įrašai apie susitikimą.

▼B

Privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos turi teisę dokumentuoti susitikimą vienu iš šių būdų:

- a) išsaugodami pokalbio įrašą patvarioje laikmenoje, kurioje galima rasti ieškomą informaciją, arba
- b) už pranešimo tvarkymą atsakingų darbuotojų parengtu tiksliu susitikimo protokolu.

Privačiojo ir viešojo sektoriaus juridiniai subjektai ir kompetentingos institucijos suteikia pranešimo teikėjui galimybę patikrinti bei ištaisyti surašytą susitikimo protokolą ir išreikšti savo sutikimą jį pasirašant.

VI SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONĖS

*19 straipsnis***Atsakomųjų veiksmų uždraudimas**

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių siekiant uždrausti bet kokios formos atsakomuosius veiksmus asmenų, nurodytų 4 straipsnyje, atžvilgiu, be kita ko, grasinimus imtis atsakomųjų veiksmų ir bandymus imtis atsakomųjų veiksmų, įskaitant visų pirma šių formų atsakomuosius veiksmus:

- a) laikiną nušalinimą nuo pareigų, atleidimą arba lygiavertes priemones;
- b) pažeminimą pareigose arba paaukštinimo sustabdymą;
- c) užduočių perdavimą, darbovietės vietos pakeitimą, darbo užmokesčio sumažinimą, darbo laiko pakeitimą;
- d) mokymo sustabdymą;
- e) neigiamą veiklos rezultatų vertinimą arba atsiliepiamą apie darbuotoją;
- f) bet kokios drausminės priemonės, papeikimo ar kitos sankcijos, įskaitant finansines sankcijas, skyrimą ar taikymą;
- g) prievartą, bauginimą, priekabiavimą arba atstūmimą;
- h) diskriminaciją, nepalankų arba nesąžiningą vertinimą;
- i) terminuotos darbo sutarties nepakeitimą į neterminuotą darbo sutartį, kai darbuotojas turi teisėtą lūkesčių, kad jam bus pasiūlytas nuolatinis darbas;
- j) terminuotos darbo sutarties nepratęsimą arba tokios sutarties nutraukimą pirma laiko;
- k) žalą, įskaitant žalą asmens reputacijai, ypač socialiniuose tinkluose, arba finansinius nuostolius, įskaitant verslo praradimą ir pajamų praradimą;
- l) įtraukimą į juodąjį sąrašą remiantis sektoriaus ar pramonės šakos mastu galiojančiu neformaliu ar formaliu susitarimu, dėl kurio ateityje asmuo gali nerasti darbo tame sektoriuje ar pramonės šakoje;
- m) prekių tiekimo ar paslaugų teikimo sutarties nutraukimą pirma laiko ar atšaukimą;
- n) licencijos ar leidimo panaikinimą;
- o) nukreipimą pas psichiatrijos ar kitus gydytojus.

*20 straipsnis***Paramos priemonės**

1. Valstybės narės užtikrina, kad 4 straipsnyje nurodyti asmenys galėtų atitinkamai naudotis paramos priemonėmis, visų pirma galėtų:

- a) gauti išsamią ir nešališką informaciją bei konsultacijas, kurios būtų lengvai prieinamos visuomenei ir nemokamos, dėl esamų procedūrų ir teisių gynimo priemonių, dėl apsaugos nuo atsakomųjų veiksmų ir dėl susijusio asmens teisių;
- b) gauti veiksmingą kompetentingų institucijų paramą bendraujant su bet kokia institucija, susijusia su jų apsauga nuo atsakomųjų veiksmų, įskaitant, kai tai numatyta pagal nacionalinę teisę, fakto, kad jie atitinka apsaugos teikimo pagal šią direktyvą reikalavimus, patvirtinimą ir
- c) gauti teisinę pagalbą baudžiamuosiuose ir tarpvalstybiniuose civiliniuose procesuose pagal Direktyvą (ES) 2016/1919 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/52/EB ⁽¹⁾, taip pat pagal nacionalinę teisę gauti teisinę pagalbą tolesniuose procesuose, teisinės konsultacijas ar kitą teisinę pagalbą.

2. Valstybės narės pranešimų teikėjams teismo procesų metu gali teikti finansinės paramos ir pagalbos priemones, įskaitant psichologinę pagalbą.

3. Šiame straipsnyje nurodytas paramos priemonės gali teikti atitinkamai informacijos centras arba viena ir aiškiai identifikuota nepriklausoma administracinė institucija.

*21 straipsnis***Apsaugos nuo atsakomųjų veiksmų priemonės**

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad asmenys, numatyti 4 straipsnyje, būtų apsaugoti nuo atsakomųjų veiksmų. Tokios priemonės apima visų pirma šio straipsnio 2–8 dalyse nustatytas priemones.

2. Nedarant poveikio 3 straipsnio 2 ir 3 dalims, jei asmenys praneša informaciją apie pažeidimus arba viešai atskleidžia informaciją pagal šią direktyvą, jie nelaikomi pažeidusiais kokius nors informacijos atskleidimo apribojimus ir jiems netaikoma jokia su tokiu pranešimu arba viešu informacijos atskleidimu susijusi atsakomybė, jeigu jie turėjo pagrįstų priežasčių manyti, kad pranešti arba viešai atskleisti tokią informaciją buvo būtina, kad būtų atskleistas pažeidimas pagal šią direktyvą.

3. Pranešimų teikėjams netaikoma atsakomybė, susijusi su informacijos, kuri pranešta ar viešai paskelbta, įgijimu arba prieiga prie jos, jeigu toks įgijimas arba prieiga nėra savarankiška nusikalstama veika. Įgijimo ar prieigos, kuri yra savarankiška nusikalstama veika, atveju baudžiamąją atsakomybę ir toliau reglamentuoja taikytina nacionalinė teisė.

⁽¹⁾ 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/52/EB dėl tam tikrų mediacijos civilinėse ir komercinėse bylose aspektų (OL L 136, 2008 5 24, p. 3).

▼B

4. Bet kokią kitą galimą pranešimo teikėjo atsakomybę, kylančią dėl veiksmų ar neveikimo, kurie nėra susiję su pranešimo teikimu ar viešu atskleidimu arba kurie nėra būtini, kad būtų atskleistas pažeidimas pagal šią direktyvą, ir toliau reglamentuoja taikytina Sąjungos arba nacionalinė teisė.

5. Procesuose teisme arba kitoje institucijoje, susijusiuose su pranešimo teikėjo patirta žala, jeigu tas asmuo įrodo, kad teikė pranešimą arba viešai atskleidė informaciją ir patyrė žalą, daroma prielaida, kad žala buvo padaryta kaip atsakomasis veiksmas į tokį pranešimą arba viešą atskleidimą. Tokiais atvejais asmuo, kuris ėmėsi žalingos priemonės, turi įrodyti, kad ta priemonė buvo taikyta dėl tinkamai pagrįstų priežasčių.

6. 4 straipsnyje nurodyti asmenys turi turėti galimybę prireikus naudotis taisomosiomis priemonėmis dėl atsakomųjų veiksmų, įskaitant laikinąsias apsaugos priemones pagal nacionalinę teisę, taikomas vykstant teisiniam procesui.

7. Teisiniuose procesuose, įskaitant dėl šmeižto, autorių teisių pažeidimo, slaptumo pažeidimo, duomenų apsaugos taisyklių pažeidimo, komercinių paslapčių atskleidimo arba reikalavimų dėl atlyginimo pagal privatinę, viešąją arba kolektyvinę darbo teisę, asmenims, nurodytiems 4 straipsnyje, netaikoma jokia atsakomybė dėl pranešimo ar viešo atskleidimo pagal šią direktyvą. Tie asmenys turi teisę remtis tuo pranešimo pateikimu arba viešu informacijos atskleidimu siekdami bylos nutraukimo, jeigu jie turėjo pagrįstų priežasčių manyti, kad teikti tokį pranešimą arba viešai atskleisti tokią informaciją buvo būtina, kad būtų atskleistas pažeidimas pagal šią direktyvą.

Jeigu asmuo pateikia pranešimą arba viešai atskleidžia informaciją apie pažeidimus, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį, o tokia informacija apima komercines paslaptis, ir jeigu toks asmuo atitinka šios direktyvos sąlygas, toks pranešimo teikimas arba viešas informacijos atskleidimas laikomas teisėtu laikantis Direktyvos (ES) 2016/943 3 straipsnio 2 dalies sąlygų.

8. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti teisių gynimą ir visišką žalą, kurią patyrė 4 straipsnyje nurodyti asmenys, atlyginimą pagal nacionalinę teisę.

22 straipsnis

Susijusių asmenų apsaugos priemonės

1. Valstybės narės pagal Chartiją užtikrina, kad susiję asmenys galėtų visapusiškai naudotis teise į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą, taip pat nekaltumo prezumpcija ir teisėmis į gynybą, įskaitant teisę būti išklausytam ir teisę susipažinti su savo byla.

2. Kompetentingos institucijos pagal nacionalinę teisę užtikrina, kad susijusių asmenų tapatybė būtų apsaugota, kol vyksta tyrimai, pradėti remiantis pranešimu ar viešu atskleidimu.

3. 12, 17 ir 18 straipsniuose išdėstytos taisyklės, taikomos pranešimų teikėjų tapatybės apsaugai, taip pat turi būti taikomos susijusių asmenų tapatybės apsaugai.

▼B*23 straipsnis***Sankcijos**

1. Valstybės narės nustato veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas, taikytinas fiziniams arba juridiniams asmenims, kurie:

- a) trukdo arba bando trukdyti teikti pranešimus;
- b) imasi atsakomųjų veiksmų prieš 4 straipsnyje nurodytus asmenis;
- c) iškelia nepagrįstas bylas 4 straipsnyje nurodytiems asmenims;
- d) pažeidžia pareigą saugoti pranešimų teikėjų tapatybės konfidencialumą, kaip nurodyta 16 straipsnyje.

2. Valstybės narės nustato veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas, taikytinas pranešimų teikėjams, kai nustatoma, kad jie sąmoningai pranešė arba viešai atskleidė klaidingą informaciją. Be to, valstybės narės numato dėl tokių pranešimų arba viešo informacijos atskleidimo kilusios žalos kompensavimo priemones pagal nacionalinę teisę.

*24 straipsnis***Galimybės atsisakyti teisių ir teisių gynimo priemonių nebuvimas**

Valstybės narės užtikrina, kad šioje direktyvoje numatytų teisių ir teisių gynimo priemonių atsisakyti ar apriboti nebūtų galima jokių susitarimų, politikos priemone, darbo santykių forma ar įdarbinimo sąlyga, įskaitant susitarimus dėl ginčų sprendimo arbitražo būdu.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*25 straipsnis***Palankesnės sąlygos ir nekintamumo išlyga**

1. Valstybės narės, nedarydamos poveikio 22 straipsniui ir 23 straipsnio 2 daliai, gali nustatyti arba toliau taikyti nuostatas dėl pranešimų teikėjų teisių, kurios yra palankesnės nei šioje direktyvoje nustatytos nuostatos.

2. Šios direktyvos įgyvendinimas jokiais aplinkybėmis nesuteikia pagrindo sumažinti apsaugos lygį, kurį valstybės narės jau užtikrina šios direktyvos taikymo srityse.

*26 straipsnis***Perkėlimo į nacionalinę teisę ir pereinamasis laikotarpis**

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2021 m. gruodžio 17 d.

▼B

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, privačiojo sektoriaus juridinių subjektų, kuriuose dirba 50–249 darbuotojai, atžvilgiu valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 17 d. įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad būtų laikomasi prievolės nustatyti vidaus pranešimų teikimo kanalus pagal 8 straipsnio 3 dalį.

3. Valstybės narės, priimdamos 1 ir 2 dalyse nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

*27 straipsnis***Ataskaitų teikimas, vertinimas ir peržiūra**

1. Valstybės narės Komisijai pateikia visą svarbią informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą ir taikymą. Ne vėliau kaip 2023 m. gruodžio 17 d. remdamasi pateikta informacija Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ir taikymo ataskaitą.

2. Nedarant poveikio kituose Sąjungos teisės aktuose nustatytoms ataskaitų teikimo pareigoms, valstybės narės kasmet Komisijai pateikia, pageidautina, apibendrintai, šiuos statistinius duomenis apie III skyriuje nurodytus pranešimus, jei tų statistinių duomenų atitinkamoje valstybėje narėje turima centriniu lygmeniu:

- a) kompetentingų institucijų gautų pranešimų skaičių;
- b) tyrimų ir procesų, pradėtų dėl tokių pranešimų, skaičių ir jų rezultata, ir
- c) jei įsitikinta, apskaičiuotą finansinę žalą ir po tyrimų ir teismo procesų, susijusių su praneštais pažeidimais, išieškotas sumas.

3. Komisija, atsižvelgdama į savo pagal 1 dalį pateiktą ataskaitą ir į valstybių narių pagal 2 dalį pateiktus statistinius duomenis, ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 17 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertina nacionalinių teisės aktų, kuriais ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, poveikį. Ataskaitoje įvertinama, kaip ši direktyva veiks, ir įvertinamas poreikis imtis papildomų priemonių, įskaitant, kai tinkama, pakeitimus, kuriais siekiama išplėsti šios direktyvos taikymo sritį, į ją įtraukiant kitus Sąjungos aktus ar sritis, visų pirma dėl darbo aplinkos gerinimo siekiant apsaugoti darbuotojų sveikatą bei saugą ir dėl darbo sąlygų gerinimo.

Be pirmoje pastraipoje nurodyto įvertinimo, ataskaitoje įvertinama, kaip valstybės narės pasinaudojo esamais bendradarbiavimo mechanizmais vykdydamos savo prievolės vykdyti tolesnius veiksmus dėl pranešimų apie pažeidimus, kurie patenka į šios direktyvos taikymo sritį, ir, bendriau tariant, kaip jos bendradarbiauja tais atvejais, kai pažeidimai turi tarpvalstybinį aspektą.

4. Komisija 1 ir 3 dalyse nurodytas ataskaitas paskelbia viešai, jos turi būti lengvai prieinamos.

▼B

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

29 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

PRIEDAS

I dalis

A. 2 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis – viešieji pirkimai:

1. Procedūrinės taisyklės, skirtos viešiesiems pirkimams ir koncesijų suteikimui, sutarčių skyrimui gynybos ir saugumo srityse, ir sutarčių, kurias sudaro vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų srityse veikiantys subjektai, ir bet kurių kitų sutarčių skyrimui, kaip nustatyta šiuose aktuose:

i) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/23/ES dėl koncesijų sutarčių skyrimo (OL L 94, 2014 3 28, p. 1);

ii) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 65);

iii) 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/25/ES dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/17/EB (OL L 94, 2014 3 28, p. 243);

iv) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir iš dalies keičiančia direktyvas 2004/17/EB ir 2004/18/EB (OL L 216, 2009 8 20, p. 76).

2. Peržiūros procedūros, reglamentuojamos:

i) 1992 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 92/13/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių Bendrijos taisyklių taikymą viešųjų pirkimų tvarkai vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, suderinimo (OL L 76, 1992 3 23, p. 14);

ii) 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo (OL L 395, 1989 12 30, p. 33).

B. 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis – finansinės paslaugos, produktai ir rinkos, ir pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija:

Taisyklės, kuriomis nustatoma reguliavimo ir priežiūros sistema bei vartotojų ir investuotojų apsauga Sąjungos finansinių paslaugų ir kapitalo rinkų, bankininkystės, kredito, investicijų, draudimo ir perdraudimo, profesinės ar asmeninės pensijos produktų, vertybinių popierių, investicinių fondų, mokėjimo paslaugų ir veiklos, išvardytos 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338) I priede, srityse, kaip nustatyta šiuose aktuose:

i) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičiančia Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7);

▼B

- ii) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1);
- iii) 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 236/2012 dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo ir tam tikrų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apskaitos sandorių aspektu (OL L 86, 2012 3 24, p. 1);
- iv) 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 345/2013 dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 1);
- v) 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 346/2013 dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 18);
- vi) 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014 2 28, p. 34);
- vii) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 537/2014 dėl konkrečių viešojo intereso įmonių teisės aktų nustatyto audito reikalavimų, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2005/909/EB (OL L 158, 2014 5 27, p. 77);
- viii) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 84);
- ix) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015 12 23, p. 35);
- x) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004 4 30, p. 12);
- xi) 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/36/EB dėl naudojimosi tam tikromis akcininkų teisėmis bendrovėse, kurių akcijos įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje (OL L 184, 2007 7 14, p. 17);
- xii) 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004 12 31, p. 38);
- xiii) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1);
- xiv) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1011 dėl indeksų, kurie kaip lyginamieji indeksai naudojami finansinėse priemonėse ir finansinėse sutartyse arba siekiant įvertinti investicinių fondų veiklos rezultatus, kuriuo iš dalies keičiami direktyvos 2008/48/EB ir 2014/17/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 596/2014 (OL L 171, 2016 6 29, p. 1);

▼B

- xv) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1);
- xvi) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 190).
- xvii) 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros, ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1);
- xviii) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014 6 12, p. 149);
- xix) 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997 3 26, p. 22);
- xx) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1);

▼M1

- xxi) 2020 m. spalio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2020/1503 dėl Europos sutelktinio finansavimo paslaugų verslui teikėjų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2017/1129 ir Direktyva (ES) 2019/1937 (OL L 347, 2020 10 20, p. 1).

▼B

- C. 2 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis – gaminių sauga ir atitiktis:
1. Sąjungos rinkai teikiamų gaminių saugos ir atitikties reikalavimai, kaip apibrėžta ir reglamentuojama šiais aktais:
    - i) 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002 1 15, p. 4);
    - ii) Sąjungos derinamaisiais teisės aktais, susijusiais su pagamintais produktais, įskaitant ženklavimo reikalavimus, išskyrus maistą, pašarą, žmonėms skirtus ir veterinarinius vaistus, gyvus augalus ir gyvūnus, žmogaus kilmės produktus ir augalinius ir gyvūninius produktus, tiesiogiai susijusius su jų būsima reprodukcija, kaip išvardyta 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1020 dėl rinkos priežiūros ir gaminių atitikties, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2004/42/EB ir reglamentai (EB) Nr. 765/2008 ir (ES) Nr. 305/2011, I ir II prieduose (OL L 169, 2019 6 25, p. 1);

▼B

- iii) 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB, nustatančia motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) (OL L 263, 2007 10 9, p. 1).
2. Taisyklės dėl jautrių ir pavojingų produktų teikimo rinkai ir naudojimo, kaip nustatyta šiuose aktuose:
- i) 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje sąlygų supaprastinimo (OL L 146, 2009 6 10, p. 1);
  - ii) 1991 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 91/477/EEB dėl ginklų įsigijimo ir laikymo (OL L 256, 1991 9 13, p. 51);
  - iii) 2013 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 98/2013 dėl prekybos sprogstamųjų medžiagų pirmtakais ir jų naudojimo (OL L 39, 2013 2 9, p. 1).
- D. 2 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis – transporto sauga:
- 1. Geležinkelio sektoriuje galiojantys saugos reikalavimai, kaip reglamentuojama 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/798 dėl geležinkelių saugos (OL L 138, 2016 5 26, p. 102).
  - 2. Civilinės saugos sektoriuje galiojantys saugos reikalavimai, kaip reglamentuojama 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 996/2010 dėl civilinės aviacijos avarių ir incidentų tyrimo ir prevencijos, kuriuo panaikinama Direktyva 94/56/EB (OL L 295, 2010 11 12, p. 35).
3. Kelių sektoriuje galiojantys saugos reikalavimai, kaip reglamentuojama:
- i) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/96/EB dėl kelių infrastruktūros saugumo valdymo (OL L 319, 2008 11 29, p. 59);
  - ii) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/54/EB dėl transeuropinio kelių tinklo tunelių būtiniausių saugos reikalavimų (OL L 167, 2004 4 30, p. 39);
  - iii) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1071/2009, nustatančiu bendrąsias profesinės vežimo kelių transportu veiklos sąlygų taisykles ir panaikinančiu Tarybos direktyvą 96/26/EB (OL L 300, 2009 11 14, p. 51).
4. Jūrų sektoriuje galiojantys saugos reikalavimai, kaip reglamentuojama:
- i) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 391/2009 dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų bendrųjų taisyklių ir standartų (OL L 131, 2009 5 28, p. 11);
  - ii) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 392/2009 dėl keleivių vežėjų jūra atsakomybės avarių atveju (OL L 131, 2009 5 28, p. 24);
  - iii) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/90/ES dėl laivų įrenginių, kuria panaikinama Tarybos direktyva 96/98/EB (OL L 257, 2014 8 28, p. 146);

▼B

- iv) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/18/EB, nustatančia pagrindinius principus, taikomus avarių jūrų transporto sektoriuje tyrimui, ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 1999/35/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/59/EB (OL L 131, 2009 5 28, p. 114);
  - v) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/106/EB dėl minimalaus jūrininkų rengimo (OL L 323, 2008 12 3, p. 33);
  - vi) 1998 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 98/41/EB dėl įplaukiančiuose ir išplaukiančiuose iš Bendrijos valstybių narių uostų keleiviniuose laivuose esančių asmenų registracijos (OL L 188, 1998 7 2, p. 35);
  - vii) 2001 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/96/EB, nustatančia sausakrūvių laivų saugaus pakrovimo ir iškrovimo suderintus reikalavimus ir tvarką (OL L 13, 2002 1 16, p. 9).
5. Saugos reikalavimai, kaip reglamentuojama 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).
- E. 2 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktis – aplinkos apsauga:
- 1. Bet kokia nusikalstama veika aplinkos apsaugai, kaip reglamentuojama 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę (OL L 328, 2008 12 6, p. 28), arba bet koks neteisėtas elgesys, kuriuo pažeidžiami Direktyvos 2008/99/EB prieduose nurodyti teisės aktai.
  - 2. Taisyklės dėl aplinkos ir klimato, kaip nustatyta:
    - i) 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/87/EB, nustatančia šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 96/61/EB (OL L 275, 2003 10 25, p. 32);
    - ii) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, iš dalies keičiančia bei vėliau panaikiniančia Direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB (OL L 140, 2009 6 5, p. 16);
    - iii) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei kuria panaikinamos direktyvos 2004/8/EB ir 2006/32/EB (OL L 315, 2012 11 14, p. 1);
    - iv) 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13);
    - v) 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL L 328, 2018 12 21, p. 82).

▼B

3. Taisyklės dėl darnus vystymosi ir atliekų tvarkymo, kaip nustatyta:
- i) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinančia kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3);
  - ii) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 2013 12 10, p. 1);
  - iii) 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 649/2012 dėl pavojingų cheminių medžiagų eksporto ir importo (OL L 201, 2012 7 27, p. 60).
4. Nuostatos dėl jūros, oro ir triukšmo taršos, kaip nustatyta:
- i) 1999 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/94/EB dėl vartotojų galimybės gauti informaciją apie degalų taupymą ir išmetamųjų CO₂ dujų kiekį parduodant naujus keleivinius automobilius (OL L 12, 2000 1 18, p. 16);
  - ii) 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/81/EB dėl tam tikrų atmosferos teršalų išmetimo nacionalinių ribų (OL L 309, 2001 11 27, p. 22);
  - iii) 2002 m. birželio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/49/EB dėl aplinkos triukšmo įvertinimo ir valdymo (OL L 189, 2002 7 18, p. 12);
  - iv) 2003 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 782/2003 dėl draudimo naudoti laivuose organoalavo junginius (OL L 115, 2003 5 9, p. 1);
  - v) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56);
  - vi) 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 11);
  - vii) 2006 m. sausio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 166/2006 dėl Europos išleidžiamų ir perduodamų teršalų registro sukūrimo ir iš dalies keičiančiu Tarybos direktyvas 91/689/EEB ir 96/61/EB (OL L 33, 2006 2 4, p. 1);
  - viii) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/33/EB dėl skatinimo naudoti netaršias ir efektyviai energiją vartojančias kelių transporto priemones (OL L 120, 2009 5 15, p. 5);
  - ix) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 443/2009, nustatančiu naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 140, 2009 6 5, p. 1);
  - x) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1005/2009 dėl ozono sluoksnį ardančių medžiagų (OL L 286, 2009 10 31, p. 1);

▼B

- xi) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/126/EB dėl II pakopos benzino garų gražinimo degalinėse variklinių transporto priemonių bakus pildant degalų (OL L 285, 2009 10 31, p. 36);
  - xii) 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 510/2011, kuriuo nustatomos naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamų teršalų normos pagal Sąjungos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 145, 2011 5 31, p. 1);
  - xiii) 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo (OL L 307, 2014 10 28, p. 1);
  - xiv) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/757 dėl jūrų transporto išmetamo anglies dioksido kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB (OL L 123, 2015 5 19, p. 55);
  - xv) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2193 dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo (OL L 313, 2015 11 28, p. 1).
5. Taisyklės dėl vandens ir dirvožemio apsaugos ir valdymo, kaip nustatyta:
- i) 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/60/EB dėl potvynių rizikos įvertinimo ir valdymo (OL L 288, 2007 11 6, p. 27);
  - ii) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičiančia ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičiančia Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84);
  - iii) 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/92/ES dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 26, 2012 1 28, p. 1).
6. Taisyklės dėl gamtos ir biologinės įvairovės apsaugos, kaip nustatyta:
- i) 2001 m. rugsėjo 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1936/2001, nustatančiu tam tikrų tolimos migracijos žuvų rūšių žvejybos kontrolės priemones (OL L 263, 2001 10 3, p. 1);
  - ii) 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 812/2004, nustatančiu priemones dėl atsitiktinio banginių šeimos gyvūnų sugavimo žūklės rajonuose ir iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 88/98 (OL L 150, 2004 4 30, p. 12);
  - iii) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1007/2009 dėl prekybos produktais iš ruonių (OL L 286, 2009 10 31, p. 36);
  - iv) 2008 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 734/2008 dėl pažeidžiamų jūrų ekosistemų atviroje jūroje apsaugos nuo dugniniais žvejybos įrankiais daromo neigiamo poveikio (OL L 201, 2008 7 30, p. 8);

▼B

- v) 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7);
  - vi) 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos (OL L 295, 2010 11 12, p. 23);
  - vii) 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo (OL L 317, 2014 11 4, p. 35).
7. Taisyklės dėl cheminių medžiagų, kaip reglamentuojama 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančiu Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančiu Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).
8. Taisyklės dėl ekologiškų produktų, kaip reglamentuojama 2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/848 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 (OL L 150, 2018 6 14, p. 1).
- F. 2 straipsnio 1 dalies a punkto vi papunktis – radiacinė sauga ir branduolinė sauga
- Taisyklės dėl branduolinės saugos, kaip nustatyta:
- i) 2009 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 2009/71/Euratomas, kuria nustatoma Bendrijos branduolinių įrenginių branduolinės saugos sistema (OL L 172, 2009 7 2, p. 18);
  - ii) 2013 m. spalio 22 d. Tarybos direktyva 2013/51/Euratomas, kuria nustatomi plačiosios visuomenės sveikatos apsaugos reikalavimai, susiję su žmonėms vartoti skirtame vandenyje esančiomis radioaktyviosiomis medžiagomis (OL L 296, 2013 11 7, p. 12);
  - iii) 2013 m. gruodžio 5 d. Tarybos direktyva 2013/59/Euratomas, kuria nustatomi pagrindiniai saugos standartai siekiant užtikrinti apsaugą nuo jonizuojančiosios spinduliuotės apšvitos keliamų pavojų ir panaikinamos direktyvos 89/618/Euratomas, 90/641/Euratomas, 96/29/Euratomas, 97/43/Euratomas ir 2003/122/Euratomas (OL L 13, 2014 1 17, p. 1);
  - iv) 2011 m. liepos 19 d. Tarybos direktyva 2011/70/Euratomas, kuria nustatoma panaudoto branduolinio kuro ir radioaktyviųjų atliekų atsakingo ir saugaus tvarkymo Bendrijos sistema (OL L 199, 2011 8 2, p. 48);
  - v) 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/117/Euratomas dėl radioaktyviųjų atliekų ir panaudoto branduolinio kuro vežimo priežiūros ir kontrolės (OL L 337, 2006 12 5, p. 21);
  - vi) 2016 m. sausio 15 d. Tarybos reglamentu (Euratomas) 2016/52, kuriuo nustatomi didžiausi leidžiami maisto produktų ir pašarų radioaktyviojo užterštumo po branduolinės ar radiologinės avarijos lygiai, ir panaikinamas Reglamentas (Euratomas) Nr. 3954/87 bei Komisijos reglamentai (Euratomas) Nr. 944/89 ir (Euratomas) Nr. 770/90 (OL L 13, 2016 1 20, p. 2);

▼B

- vii) 1993 m. birželio 8 d. Tarybos reglamentu (Euratomas) Nr. 1493/93 dėl radioaktyviųjų medžiagų vežimo tarp valstybių narių (OL L 148, 1993 6 19, p. 1).
- G. 2 straipsnio 1 dalies a punkto vii papunktis – maisto ir pašarų sauga, gyvūnų sveikata ir gerovė:
1. Sąjungos maisto ir pašarų teisė, reglamentuojama remiantis principais ir reikalavimais, kaip apibrėžta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendrus principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002 2 1, p. 1).
  2. Gyvūnų sveikata, kaip reglamentuojama:
    - i) 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) (OL L 84, 2016 3 31, p. 1);
    - ii) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).
  3. 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 999/2001, (EB) Nr. 396/2005, (EB) Nr. 1069/2009, (EB) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 ir (ES) 2016/2031, Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1/2005 ir (EB) Nr. 1099/2009 bei Tarybos direktyvos 98/58/EB, 1999/74/EB, 2007/43/EB, 2008/119/EB ir 2008/120/EB, ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 854/2004 ir (EB) Nr. 882/2004, Tarybos direktyvos 89/608/EEB, 89/662/EEB, 90/425/EEB, 91/496/EEB, 96/23/EB, 96/93/EB ir 97/78/EB bei Tarybos sprendimas 92/438/EEB (Oficialios kontrolės reglamentas) (OL L 95, 2017 4 7, p. 1).
  4. Taisyklės ir standartai dėl gyvūnų apsaugos ir gerovės, kaip nustatyta:
    - i) 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyva 98/58/EB dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos (OL L 221, 1998 8 8, p. 23);
    - ii) 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas ir iš dalies keičiančiu Direktyvas 64/432/EEB ir 93/119/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1255/97 (OL L 3, 2005 1 5, p. 1);
    - iii) 2009 m. rugsėjo 24 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1099/2009 dėl žuomų gyvūnų apsaugos (OL L 303, 2009 11 18, p. 1);

▼B

- iv) 1999 m. kovo 29 d. Tarybos direktyva 1999/22/EB dėl laukinių gyvūnų laikymo zoologijos soduose (OL L 94, 1999 4 9, p. 24).
- v) 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES dėl mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsaugos (OL L 276, 2010 10 20, p. 33).

H. 2 straipsnio 1 dalies a punkto viii papunktis – visuomenės sveikata:

1. Priemonės, kuriomis nustatomi aukšti žmogaus kilmės organų ir medžiagų kokybės bei saugos standartai, kaip reglamentuojama:

i) 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/98/EB, nustatančia žmogaus kraujo ir kraujo komponentų surinkimo, ištyrimo, perdirbimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus bei iš dalies keičiančia Direktyvą 2001/83/EB (OL L 33, 2003 2 8, p. 30);

ii) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/23/EB, nustatančia žmogaus audinių ir ląstelių donorystės, įsigijimo, ištyrimo, apdorojimo, konservavimo, laikymo bei paskirstymo kokybės ir saugos standartus (OL L 102, 2004 4 7, p. 48);

iii) 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/53/ES dėl transplantacijai skirtų žmogaus organų kokybės ir saugos standartų nustatymo (OL L 207, 2010 8 6, p. 14).

2. Priemonės, kuriomis nustatomi aukšti vaistų ir medicinos tikslams naudojamų prietaisų kokybės bei saugos standartai, kaip reglamentuojama:

i) 1999 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 141/2000 dėl retųjų vaistų (OL L 18, 2000 1 22, p. 1);

ii) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67);

iii) 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82/EB (OL L 4, 2019 1 7, p. 43);

iv) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 726/2004, nustatančiu Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančiu Europos vaistų agentūrą (OL L 136, 2004 4 30, p. 1);

v) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1901/2006 dėl pediatrijoje vartojamų vaistinių preparatų, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EEB) Nr. 1768/92, Direktyvą 2001/20/EB, Direktyvą 2001/83/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 378, 2006 12 27, p. 1);

▼B

- vi) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1394/2007 dėl pažangiosios terapijos vaistinių preparatų, iš dalies keičiančiu Direktyvą 2001/83/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 324, 2007 12 10, p. 121);
  - vii) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 536/2014 dėl žmonėms skirtų vaistų klinikinių tyrimų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/20/EB (OL L 158, 2014 5 27, p. 1).
3. Pacientų teisės, kaip reglamentuojama 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/24/ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo (OL L 88, 2011 4 4, p. 45).
4. Tabako ir susijusių gaminių gamyba, pateikimas ir pardavimas, kaip reglamentuojama 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, 2014 4 29, p. 1).
- I. 2 straipsnio 1 dalies a punkto ix papunktis – vartotojų apsauga:
Vartotojų teisės ir vartotojų apsauga, kaip reglamentuojama:
- i) 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas (OL L 80, 1998 3 18, p. 27);
  - ii) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/770 dėl tam tikrų skaitmeninio turinio ir skaitmeninių paslaugų teikimo sutarčių aspektų (OL L 136, 2019 5 22, p. 1);
  - iii) 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/771 dėl tam tikrų prekių pirkimo–pardavimo sutarčių aspektų, kuria iš dalies keičiami Reglamentas (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB bei panaikinama Direktyva 1999/44/EB (OL L 136, 2019 5 22, p. 28).
  - iv) 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų (OL L 171, 1999 7 7, p. 12);
  - v) 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, 2002 10 9, p. 16);
  - vi) 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančia Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva) (OL L 149, 2005 6 11, p. 22);

▼B

- vii) 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinančia Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008 5 22, p. 66);
  - viii) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64);
  - ix) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis (OL L 257, 2014 8 28, p. 214).
- J. 2 straipsnio 1 dalies a punkto x papunktis – privatumo ir asmens duomenų apsauga bei tinklo ir informacinių sistemų saugumas:
- i) 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37);
  - ii) 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1);
  - iii) 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/1148 dėl priemonių aukštam bendram tinklų ir informacinių sistemų saugumo lygiui visoje Sąjungoje užtikrinti (OL L 194, 2016 7 19, p. 1).

II dalis

3 straipsnio 1 dalyje pateikiama nuoroda į šiuos Sąjungos teisės aktus:

A. 2 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis – finansinės paslaugos, produktai ir rinkos, ir pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija:

1. Finansinės paslaugos:

- i) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32);
- ii) 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (OL L 354, 2016 12 23, p. 37);
- iii) 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87);
- iv) 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL L 173, 2014 6 12, p. 1);

▼B

- v) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338);
- vi) 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349);
- vii) 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 909/2014 dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius gerinimo Europos Sąjungoje ir centrinių vertybinių popierių depozitoriumų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos 98/26/EB ir 2014/65/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 236/2012 (OL L 257, 2014 8 28, p. 1);
- viii) 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1);
- ix) 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/2365 dėl vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių ir pakartotinio naudojimo skaidrumo ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 337, 2015 12 23, p. 1);
- x) 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (OL L 26, 2016 2 2, p. 19);
- xi) 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1129 dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi viešai arba įtraukiami į prekybos reguliuojamoje rinkoje sąrašą, ir kuriuo panaikinama Direktyva 2003/71/EB (OL L 168, 2017 6 30, p. 12).

2. Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencija:

- i) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73);
- ii) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006 (OL L 141, 2015 6 5, p. 1).

B. 2 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis – transporto sauga:

- i) 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 376/2014 dėl pranešimo apie civilinės aviacijos įvykius, jų analizės ir tolesnės veiklos, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 996/2010 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/42/EB ir Komisijos reglamentai (EB) Nr. 1321/2007 ir (EB) Nr. 1330/2007 (OL L 122, 2014 4 24, p. 18);

▼B

- ii) 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/54/ES dėl tam tikrų vėliavos valstybės išsipareigojimų užtikrinti, kad būtų laikomasi 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje ir kad ji būtų vykdoma (OL L 329, 2013 12 10, p. 1);
  - iii) 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).
- C. 2 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktis – aplinkos apsauga:
- i) 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/30/ES dėl naftos ir dujų operacijų jūroje saugos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2004/35/EB (OL L 178, 2013 6 28, p. 66).